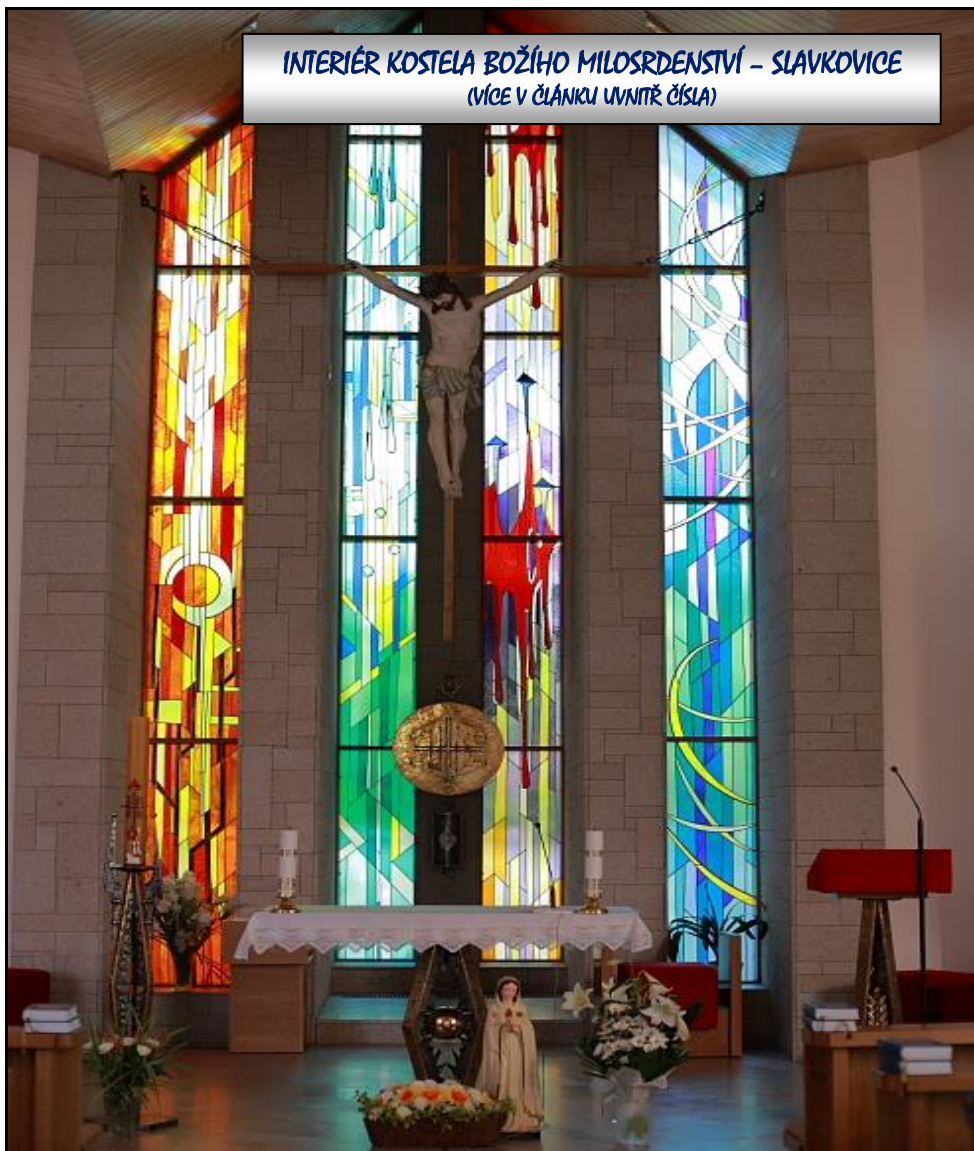

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

17. ROČNÍK - ZÁŘÍ 2019 - ČÍSLO 185

FARNÍČEK

INTERJÉR KOSTELA BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ – SLAVKOVICE
(VÍCE V ČLÁNKU UVNITŘ ČÍSLA)

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, děti a mládeži, čtenáři Farníčku, **skončilo období prázdnin a dovolených**. Každý z vás prožil něco krásného, dobrodružného, naplňujícího a případně i něco náročného. Zkuste se na něco rozpomenout a za to poděkovat Bohu i lidem.

Mně se vybavily dny s ministranty na Znojemsku. Prožívali jsme je v setkání s našimi svatými. Jeden den se svatým Cyrilem a Metodějem, druhý se svatým Václavem, třetí se svatým Vojtěchem a čtvrtý se svatým Prokopem. Nejvíce se mi vybavil ten poslední, který jsme prožívali na louce a v lese u řeky Dyje. Hodinu jsme prožili jako poustevníci – každý úplně sám a další hodinu jako mniši v klášteře. To byly dvě etapy života svatého Prokopa. Líbilo se mi to nádherné prostředí, i kluci, jak se do toho vnořili.

Ted' jsme však už ve školním a pracovním období.

I tento čas máme prožívat co nejlépe. Také ve společenství s naším Pánem, svatými i bližními. Je to také období k našemu růstu a zrání ve vědomostech, dovednostech a vztazích. Ať jsme za rok o něco kvalitnější, lepší. Zkusme si dát i nějaký konkrétní úkol v čem. A co nás čeká v naší farnosti v době nejbližší.

První je "Staříčkova pouť" v neděli 15. září.

Dopoledne v 9:00 bude u jeho busty bohoslužba. A odpoledne od 14:00 bude setkání na farním dvoře s občerstvením pro duši i tělo a mnoha známými farníky.

Ať nás to vše vede k většímu sblížení a poznání se.

S tímto záměrem také prožijeme první říjnovou sobotu **naši farní poznávací pouť.**

Jde o poznání krásných míst, kde jste většinou ještě nebyli, i lidí, které jste už viděli, ale třeba ne tak zblízka. A první říjnovou neděli prožijí všechny farnosti naší vlasti sčítání účastníků bohoslužeb, aby se naši pastýři – biskupové dozvěděli, kde jim stádo oveček ubývá nebo roste. A také přemýšleli, jak je lépe pást, čím dobrým je "krmit."

Všem vám žehná váš farář, otec Josef

FARNÍ POZNÁVACÍ POUŤ

Milí fryštáčtí farníci i další zájemci, od této neděle se můžete naplno přihlašovat na ohlášenou pouť v prázdninovém Farníčku. Je pro všechny generace. Děti, mládež, střední věk i velmi pokročilé. Zvládne to každý. **Co je na tuto pouť třeba? Po stránce materiální jídlo a pití na celý den.** Dobré obutí a oblečení, deštník, peníze na cestovné. Vybírat se bude až v autobuse. Je třeba, aby bylo do naší "Staříčkovy pouti" 15. září přihlášeno alespoň 40 osob. Přihlašuje se zapsáním v sakristii.

Po stránce duchovní – otevřenost smyslů a srdce. Ochotu k oběti – snášet těžkosti cestování a krátkého putování, přijetí krátkého programu na každém místě zastavení. Těch bude pět: Pozořice, Brno sv. Jakub a Panna Maria Pomocnice v Žabovřeskách, Křížanov a Slavkovice u Nového Města na Moravě. Je to jediné poutní místo k Božímu milosrdenství u nás. Tam bude, pokud se nevyskytnou nějaké překážky, závěrečná bohoslužba. Případně ještě před ní krátká pobožnost Křížové cesty v přírodě.

Popis tohoto místa ve stručnosti je na jiném místě ve Farníčku a na vývěsce v předsíni kostela. A ještě to nejdůležitější. **Odjezd autobusu z náměstí bude v sobotu 5. října v 7:30 (přistaven v 7.15), příjezd opět na náměstí ve Fryštáku kolem 21.00.**

o. Josef

NABÍDKA PASTORAČNÍCH AKTIVIT FARNOSTI**VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ (P. JOSEF BRTNÍK)**

Náboženství dětí základní školy bude obdobné jako v loňském roce. Děti první až třetí třídy budou vyučovány ve škole v pondělí mezi 12 až 14 hodinou. Od čtvrté do deváté třídy bude výuka na faře v Katechetické místnosti. Asi opět v úterý a ve středu. Rozvrh bude upřesněn v ohláškách. Vyučování začne třetí týden v září. Prosíme o urychlené přihlašování dětí. Přihlášky jsou v kostele a budou také dány ve škole.

PŘÍPRAVA DĚTÍ S RODIČI NA PRVNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ (P. JOSEF BRTNÍK)

Rodiče mají být svým dětem prvními svědky víry slovem i životem. Proto jim patří úkol i výsada připravit své děti k prvnímu setkání s Bohem, milosrdným Otcem ve svátosti smíření a s Ježíšem Kristem v eucharistii - ve svátém přijímání. Podle směrnic biskupské konference pro katechezi se předpokládá předchozí náboženská výuka ve škole nebo ve farnosti. Učebnice třetí třídy má zaměření k přípravě na tyto dvě svátosti. Tím je prakticky určen věk dítěte. Výjimky jsou možné po osobní domluvě s farářem. Příprava bude mít dvě fáze. První budou setkání jednoho z rodičů s farářem, která budou jednou za měsíc v pondělí večer. První setkání bude 4.11. v 18.00 v katechetické místnosti na faře. Druhá fáze bude blízká příprava rodičů s dětmi ve středu po bohoslužbě pro děti. Ta začne dva měsíce před slavností prvního svátého přijímání, které bude v neděli 3. 5. 2020 v 10.00.

KATECHUMENÁT (P. JOSEF BRTNÍK)

Katechumenát je příprava nepokřtěných dospělých na přijetí svátosti křtu, biřmování a eucharistie a tím samozřejmě také ke křesťanskému způsobu života. Také se mohou přidat i ti, kteří byli jako děti pokřtěni, ale nebyli vedeni k životu z víry v Ježíše Krista a chtěli by vstoupit s ním do vztahu i svátostným způsobem skrze svátost smíření a eucharistii. Přihlásit se můžete osobně u faráře Josefa Brtníka.

PŘÍPRAVA KE SVÁTOSTI BIŘMOVÁNÍ (P. JOSEF BRTNÍK, P. JAN BLAHA)

K přípravě na přijetí svátosti biřmování je možné se již přihlašovat v sakristii. První schůzka pro všechny přihlášené bude v neděli 13. října v 17.00 na faře. Na této schůzce budou zájemci rozděleni do dvou skupin podle věku:

Mladší 18 let - dvouletá příprava. Součástí přípravy jsou i 2 víkendové pobyty ročně mimo Fryšták. Přihlašovat se mohou mladí lidé od 14 let. Je důležité, aby se jednalo o jejich vlastní rozhodnutí. Sami se zapíší!

Starší 18 let - jednoroční příprava. Setkání budou každý týden.

Konkrétní den se domluví na první schůzce v neděli 13. října v 17.00 na faře.

PŘÍPRAVA RODIČŮ NA KŘEST DÍTĚTE (P. JOSEF BRTNÍK)

Společná příprava rodičů na křest dítěte je zpravidla v sobotu v 16.00 před křestní nedělí. Společné křty dětí budou pravidelně první neděli v měsíci při bohoslužbě v 10.00. Výjimky z pravidla jsou z rozumných důvodů možné. Je vhodné se na křest co nejdříve domluvit s farářem. Pro ty, kdo nejsou oddáni nebo oddáni jen civilně, je příprava delší. Dále je třeba vybrat vhodného kmotra a pořídit křestní roušku a svíci.

NABÍDKA PASTORAČNÍCH AKTIVIT FARNOSTI

PŘÍPRAVA NA KŘESŤANSKÉ MANŽELSTVÍ (P. JOSEF BRTNÍK)

Velice se osvědčuje dvoufázová příprava. Má dvě části. Jedna se nazývá „vzdálená příprava“ a druhá „blízká nebo bezprostřední.“

Vzdálená příprava může začít, když chlapec a dívka začnou vnímat svou známost jako vážnou a začínají spolu hovořit a uvažovat o manželství, do něhož chtějí vstoupit třeba za rok. Tuto přípravu je možno absolvovat buď v pastoračním středisku ve Zlíně nebo v konkrétní rodině, kde se schází několik měsíců maximálně pět párů snoubenců.

V obojí formě se probírají a prohovořují tato témata:

1. **Jak katolická církev chápe manželství**
2. **Psychologie partnerského vztahu**
3. **Vztahy k rodičům, přátelům a okolnímu světu**
4. **Konflikty a jejich řešení**
5. **Jak prožívat v manželství vztah k Bohu**
6. **Manželství a sexualita**
7. **Odpovědné rodičovství**
8. **Obsah manželského slibu, průběh svatebního obřadu**

Blízká příprava obnáší několik setkání s knězem, který se snoubenci uskutečňuje především náboženskou a duchovní přípravu. Týká se to křesťanské víry, života z víry všeobecně, pak z křesťanského pohledu na manželství a rodičovství a praktického pohledu a domluvy na vlastní svatební obřad. Na tuto přípravu je třeba se přihlásit u kněze v místě sňatku půl roku před svatbou.

UVEDENÍ DO DUCHOVNÍ ČETBY NEDELNÍCH TEXTŮ PÍSMÁ (P. JOSEF BRTNÍK)

Leictio divina je jeden z velice osvědčených způsobů četby Písma, který byl praktikován v prvních staletích křesťanství v kláštrech. Pak upadl v zapomenutí. K životu jej přivedl pro všechny Boží lid vynikající biblista a pozdější arcibiskup milánský Carlo Maria Martini. Jeho kolega biskup říká: "Díky Martinimu i každá babička v té nejposlednější vesnici v milánské arcidiecézi denně čte a rozjímá Boží slovo a žije z něho!" My ho zčásti používáme v malém společenství i v našem Uvádění do duchovní četby Písma o prvních pátcích v měsíci. Budou pokračovat 6. září v 19.10 v malé skupince.

Lectio má tyto fáze: Vzývej Ducha svátého, Čti Písmo, Rozjímej Písmo, Modli se s Písmem, Kontempluj, Uváděj do života. My používáme první čtyři kroky.

Zveme vás k tomuto setkávání.

ZEMŘEL P. „JOHNY“ KOMÁREK

Ve středu 17. července 2019 zemřel po těžké nemoci ve věku 62 let P. Jan Komárek, SDB, zlínský rodák, (známý jako Johnny), který více než deset let působil v salesiánské komunitě u nás ve Fryštáku. Rozloučení se zesnulým proběhlo v úterý 23. července při mši svaté od 15.00 v kostele sv. Terezie v Praze-Kobylisích a ve středu 24. července od 15.00 v kostele Panny Marie Pomocnice ve Zlíně na Jižních Svazích. Pohřbu ve Zlíně se zúčastnila i řada Fryštačanů. Hlavním celebrantem a kazatelem byl provinciál P. Petr Vaculík (rovněž zlínský rodák). Po církevních obřadech bylo „Johnyho“ tělo uloženo do salesiánského hrobu na hřbitově ve Zlíně-Mladcové.

***

P. Jan Komárek jako představený noviciátu formoval první porevoluční generaci mladých salesiánů a na konci devadesátých let převedl českou kongregaci do nového tisíciletí. Vzpomínáme na něho jako na dobrého pastýře, který znal své ovce a dovedl je vždy povzbudit správným slovem. Po předání funkce provinciála byl několik let v komunitě ve Fryštáku a poslední léta strávil v Praze-Kobylisích jako delegát pro Salesiánskou rodinu. Několik měsíců bojoval se zákeřnou nemocí, které nakonec podlehl. Máme ho v paměti s jeho nezapomenutelným laskavým úsměvem a stálým zájmem o druhé.

SDB

***Věříme, že nás Johny společně
s Donem Boskem očekávají v nebi.***

SVĚTEC MĚSÍCE – SV. JAN ZLATOÚSTÝ

Přízvisko Chrysostomos — „Zlatoústý“ - je poctou, kterou pozdější generace vzdaly Janově výřečnosti. Za svého života byl známý jako Jan z Antiochie (v Sýrii), kde se narodil a studoval. Po vzoru svého otce se měl stát císařským úředníkem, ale když mu bylo osmnáct let, ponořil se do studia Bible. Nejprve žil v mnišské komunitě a pak dlouhá léta o samotě. Zdálo by se, že je stvořen k životu poustevníka, avšak jeho biskup, jenž ho v roce 386 vysvětil na kněze, ho nasměroval ke kazatelství. Vyzbrojen biblickou moudrostí kázal tak, že se Písmo svaté stávalo pro jeho posluchače burčujícím či napomínajícím osobním poselstvím a průvodcem - nebo také tvrdou ranou do žaludku, neboť Jan

stále rozhodněji vystupoval proti pokrytectví a úplatkářství, zvláště u duchovenstva.

Byl stále populárnější a někdy stačilo pouhé jeho slovo, aby rozbroje ustaly. Zároveň si však udělal i mnoho mocných nepřátel.

Když byl Jan v roce 398 vysvěcen na patriarchu konstantinopolského (Konstantinopol byla tehdy hlavním městem východořímské říše), situace se opakovala. Kázal a zároveň jednal také v Konstantinopoli. Mluvil o prvních křesťanech, kteří neznali „mrazivá slůvka jako tvé či mé“. Pomáhal chudým, vysokým církevním hodnostářům vytýkal jejich neřesti a tvrdě káral přestupky kněží a mnichů. (Rovněž dal zbořit mnoho pohanských chrámů, což nám dnes může připadat zarážející a příliš tvrdé, ale je třeba mít na zřeteli, že tehdy bylo ještě pronásledování křesťanů

v živé paměti.) Získal si oblibu u lidu i řádných kněží a jeho působení s obdivem sledovali i mnozí biskupové. Jiní se však stali jeho protivníky a podařilo se jim získat pro své plány podporu u císařského dvora.

Na biskupském shromáždění, které se konalo roku 403 a jehož záměry dvůr podpořil, byl Jan sesazen a poslán do vyhnanství. Rychle ho ale museli povolat zpátky, protože hrozila vzpoura, avšak v létě roku 404 byl Jan zbaven úřadu s konečnou platností a spolu s ním i jemu věrní kněží byli sesazeni a pronásledováni. Jan se tomu nebránil, na srdci mu ležela pouze jednota křesťanské obce; své věřící vyzval, aby jeho právoplatně zvoleného následníka přijali: „Skloněte před ním hlavu..., církev nemůže zůstat bez biskupa.“

Z Kucusu v Arménii, kam byl vyhoštěn, nadále kázal prostřednictvím dopisů, v nichž povzbuzoval pronásledované a dodával jim odvahy, navrhoval, co by se mělo udělat, káral ty, kdo s odpovědí otáleli. Jako vyhnanec tak vedl mnohé křesťany, biskupy i církevní obce. Vyhnanství jeho autoritu jen posílilo, a proto se vládní kruhy rozhodly poslat ho ještě dál - až k Černému moři. Snaha římského biskupa — papeže Inocence I., zasáhnout v jeho prospěch, vyšla naprázdno. Jan se musel vydat na víc než tři měsíce trvající cestu a toto nucené cestování podlomilo jeho síly. Na místo, kam se měl uchýlit, nikdy nedorazil. Zemřel dne 14. září roku 407 v jedné venkovské kapli a jeho poslední slova zněla: „Bůh buď veleben za všechno.“

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY**MALÁ OCHUTNÁVKA Z JEHO KÁZÁNÍ:**

Pro mě život je Kristus a smrt ziskem

„Dotírají na nás přívaly a hrozné bouře. Ale nebojíme se, že nás zaplaví, protože stojíme na skále. Ať sebevíc zuří moře, skálu neroztříští, ať sebevíc se zdvihá vlnobití, Ježíšovu lodičku nezatopí. A tak se ptám: Čeho bychom se báli? Snad smrti? *Pro mě život je Kristus a smrt ziskem.* Nebo snad vyhnanství? Nu řekni! *Hospodinu náleží země i to, co je na ní.* Nebo že nám propadne majetek? *Nic jsme si na svět nepřinesli a určitě si odtud také nic nebudeme moci odnést.* Takže nic nedbáme toho, čím hrozí tento svět, a co mi nabízí, je mi k smíchu. Z chudoby strach nemám, nejsem chtivý bohatství. Smrti se nebojím, žít netoužím, leda pro vaše dobro. Právě proto vám připomínám, co se děje, milovaní, a prosím vás, abyste neztráceli naději. Což neslyšíš, jak Pán říká: *Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich?* A že by nebyl tam, kde je tolik lidí spojeno poutem lásky? Mám přece jeho záruku. Nebo snad spoléhám na vlastní síly? Mám to od něho černé na bílém. O to se mohu opřít, na to se mohu spolehnout, tady vždycky najdu klidný přístav. Byť se otřásá celý svět, já vlastním jeho přípis, čtu si jeho slova, v nich mám své hradby a svou stráž. Jaká že jsou to slova? *Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa!*

Kristus je se mnou, koho bych se bál? Aťsi proti mně běsní přívaly vod, a třeba celé moře, třeba i hněv mocných; nic z toho pro mě nemá větší cenu než pavučina. A kdyby mě tu nezdržovala vaše opravdová láska, hned dnes bych se nezdráhal jít jinam. Vždycky si totiž říkám: Pane, *buď vůle tvá.* Udělám, ne co chce tenhle nebo tamten, ale co chceš ty. V tom je má pevnost, má nepřístupná skála, má spolehlivá opora. Chce-li to Bůh, budiž. Chce-li, abych tady zůstal, díky mu. A chce-li snad, abych byl kdekoli jinde, zase mu děkuji.“

„Bože, sílo těch, kdo v tebe doufají, tys dal svatému Janu Zlatoústému dar výmluvnosti a statečnost v protivenstvích; posiluj nás, ať následujeme příklad jeho trpělivosti, a veď nás svým slovem, které on hlásal.“

vybral o. Josef

MODLITBY MATEK

Od ledna 2019 se ve Fryštáku začala scházet skupinka 8-10 maminek z naší farnosti k „Modlitbám matek“. Setkáváme se 1x za 14 dní na faře. Čteme z Bible, zpíváme, děkujeme za dar mateřství a během modlitby svěřujeme Bohu naše děti a rodiny. Vytvořila se mezi námi velmi důvěrná atmosféra, ve které můžeme odevzdávat prostřednictvím modlitby své bolesti i obavy. Důležitým pravidlem našich setkání je mlčenlivost, kdy svěřená sdělení nevynešíme mimo tuto skupinu.

Pro mě osobně je toto společenství žen velmi posilující a osvobozující. Obdobná setkání také probíhají na mnoha místech české republiky a ve více než 122 zemích celého světa. Pokud se chcete také připojit a vytvořit další skupinku, bližší informace jak na to, Vám ráda sdělí Markéta Zelinková, nebo je najdete na <http://www.modlitbymatek.cz>.

Markéta Halaštová

DOLOMITY

Letošní léto jsem byla už popáté v Dolomitech, jela jsem s farností sv. Mořice v Kroměříži, a protože byl zájezd brzy obsazen, dostala jsem se pouze jediná z naší rodiny, mnoho lidí zde znám, ale zároveň jsem mohla pobyt prožívat víc vnitřně. Hned v neděli měli v městečku sv. Martin in Gsies velkou slavnost Božského srdce, mši v kostele, procesí z kostela přes vesnici s Nejsvětější svátostí, křížem, sochami svatých a obrovskými prapory tzv. korouhvemi. Lidé byli oblečeni do tradičních tyrolských krojů podle svého životního stavu a do kroku hráli muzikanti. Po modlitbě u stánku obecního úřadu a návratu zpět do kostela, se otevřely dveře stodoly, ke koncertu místních i okolních souborů a k výborným pokrmům pro návštěvníky. Večer pak zapalovali v horách ve výškách minimálně 2200 m ohně ve tvaru božského srdce, kříže a písmena P(patrx). Celá sousední vesnice Magdalena byla včetně domů osvětlená jako o Vánocích s tím rozdílem, že měly v oknech motivy srdce, kříže a složených rukou k modlitbě. Proč to všechno dělají a o čem kázal kněz v kostele?

Děkuji tímto za ochranu země právě Božskému srdci a kněz v kostele kázal o tom, že máme mít milosrdné srdce jako Pán Ježíš.

V pondělí jsme jeli k jezeru Sorapis, prohnala nás bouřka s kroupami, málem mne a další lidi pode mnou zavalil kámen, který se dal do pohybu jen dotykem turistických holí. Zpětně jsem si uvědomila, že jsem šla špatnou cestou, že je třeba mít k horám respekt, i když jdu stejnou trasu po třetí, a kolik problémů může udělat třebaš i slovo, které neopatrně vypustíme z úst. Tuto trasu jsem šla s manželi z Prahy, s kterými jsem se seznámila po cestě.

Když jsem vyšla na stolovou desku Gsieser Törl 2205 m, což je hranice mezi Itálií a Rakouskem, potkala jsem dvě Italky z Padovy, jedna uměla výborně anglicky, což zde není příliš zvykem. Ptaly se mne na mou domovinu, řekla jsem, že jsem z ČR, střediska salesiánů a vzpomněla jsem Dona Boska, kterého dobře znaly a zazpívala jsem jim naši písničku Don Bosko děti v náručí své skryj...Zpívala jsem i v němčině v kostele, i když tento jazyk neznám, za podpory mnohočetné rodiny od KM.

Při pozdravech jsem používala italštinu, u jezera Prags i ruštinu při setkání s Ukrajinci. Prožila jsem mnoho zážitků na horách i s lidmi a odnáším si novou výzvu od kněze, totiž plněji chápat a poznávat všechny části mše svaté. K tomu mi pomáhá kniha papeže Benedikta Duch liturgie.

Jana Skaličková

POUTNÍ MÍSTO - SLAVKOVICE

Při exkurzi po českých poutních místech a při poznávání jejich historie prakticky vždy narážíme na doby dávno minulé. Drtivá většina jich vznikla do konce 19. století, a i z tohoto důvodu nás mohou překvapit Slavkovice. Už první pohled totiž odhalí, že vznik tohoto poutního místa je záležitostí dnešní doby.

SLAVKOVICE U NOVÉHO MĚSTA NA MORAVĚ

Chceme-li putovat k jedinému českému kostelu zasvěcenému Božímu milosrdenství a svaté Faustyně, musíme mířit k Novému Městu na Moravě. Mezi ním a Žďárem nad Sázavou se nacházejí Slavkovice. Obec s rozlohou necelých pět kilometrů čtverečních může působit nenápadně; historie, kdy ji navštívil například T. G. Masaryk, už ale tolik skromná není. A to svou nejslavnější část obec teprve psát začala – v době, kterou nazývat historickou vlastně úplně nelze. Nepochybně však Slavkovice už nyní získaly na významu a přivábily poutníky nejen z naší republiky, ale i ze zahraničí. Ti míří k architektonicky zajímavému kostelu s moderními stavebními prvky, který vévodí návsi. Je doplněn o křížovou cestu, která stoupá do mírného kopce za kostelem.

ZALOŽENÍ KOSTELA

Pomyslná cesta k založení kostela a poutního místa má několik zajímavých úseků. Je potřeba uvést, že za zdárný konec patří poděkování především P. Pavlu Habrovcovi, který se na vzniku podílel zásadní měrou. Na Vysočinu přišel v únoru 2000 a na starost dostal farnosti Radešínská Svratka, Olešná a Jámý. Od začátku působení zde cítil katolickou nejednotnost a vztahy obyvatel vesnic vnímal jako narušené pozůstatky minulého režimu. Touha po sjednocení vedla k prvnímu nápadu postavit ve vesnici Slavkovice alespoň kapli, kterou zde P. Habrovec postrádal, neboť po dle jeho slov – minimálně menší svatostánek by měla mít každá obec. Ten zdejší měl být zasvěcen Božímu milosrdenství a svaté Faustyně. Těm, jak vysvětlil, je třeba „odevzdat všechny slabosti, bolesti a rozbité vztahy minulosti i současnosti“. Pro svůj záměr dostal silný impuls i od tamních věřících. V prostorách jejich školy sloužil mši svatou, po které vybídl, aby se scházeli a společně slavili májové pobožnosti. Jaké pak bylo jeho překvapení, když byl na poslední z nich pozván – do obývacího pokoje v jednom domě, kde se sešlo na čtyřicet místních. Definitivní motivace pak přišla od Josefa Peňáze (bratra známého českého kněze), který se nechal myšlenkou nadchnout a dal pořídit základní kámen. Autorem stavby je Ludvík Kolek z Brna, nositel Řádu svatých Cyrila a Metoděje. Základní kámen pro stavbu kostela požehnal biskup Vojtěch Cikrle 14. 7. 2002 ve farním kostele v Jámách při příležitosti 750. výročí založení obce. Stavební práce byly zahájeny v květnu roku 2005, kolaudace proběhla 14. prosince 2007. Celá stavba, jejíž rozpočet dosáhl 9,5 milionů korun, byla financována výhradně z darů věřících z celé naší vlasti i ze zahraničí. Další náklady na úpravu poutního areálu, varhany a křížovou cestu do interiéru chrámu i do areálu dosáhly 2,5 mil. korun. Kapacita vnitřního prostoru kostela je 200 osob, vnější poutní areál pojme řádově desetitisíce poutníků. Poutní tradice na tomto místě započala na místě nynější novostavby v roce 2003 a každý rok počet poutníků z celé naší vlasti stoupá, přijíždějí i návštěvníci ze zahraničí. ***Více se tomto poutním místě můžete dozvědět při jeho návštěvě v rámci farní pouti, o které píše o. Josef ve svém úvodním slově.***

Z HISTORIE POHŘBÍVÁNÍ VE FRYŠTÁCKÉM KOSTELE (8. DÍL)

V našem líčení, v němž se nyní věnujeme historii rodu Minkviců na Lukově, se dnes posuneme o dalších přibližně 20 let dopředu. Jak už bylo naznačeno v předchozích dílech, prakticky celou dobu působení tohoto rodu na zdejším panství se řešila především otázka, jak se co nejspravedlivěji vyrovnat s věřiteli, jejichž pohledávky výrazně převyšovaly hodnotu celého lukovského majetku.

Na počátku 60. let 17. století bylo zjevné, že finanční vyplácení věřitelů může jejich nároky z dlouhodobého hlediska uspokojit jen v malé míře, a bude proto třeba přistoupit k uvalení exekuce na jednotlivé části panství. Tehdejší lukovský pán Jan Fridrich II. Minkvic si byl této skutečnosti jistě dobře vědom a snažil se – navzdory pro něj nepříznivému vývoji – celou situaci pokud možno co nejvíce obrátit ve svůj prospěch. Zjevně mu šlo o to, aby byli do spoluvlastnictví panství přibráni především ti věřitelé, kteří mají politický vliv a u nichž najde v budoucnu zastání a vstřícnost. Naopak nároky jiných jemu nepohodlných věřitelů se snažil eliminovat. Na lukovských statcích tak sice došlo k několika exekucím, avšak jen některé měly reálný právní dopad.

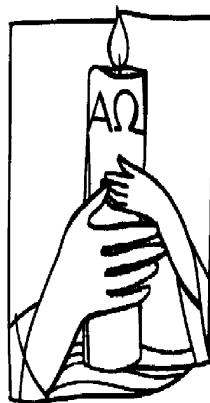
Nejvýznamnější z nich, o níž se zasadil samotný Minkvic, byl v roce 1664 tzv. zvod ve prospěch již minule zmíněných sester Barbory a Ludmily Mnišovských, jimž byl formálně postoupen k užívání a držení hrad Lukov, městečko Fryšták a obce Lukov, Lukoveček, Horní a Dolní Ves, Štípa, Velíková a Ostrata. Jednalo se sice o menší část panství, avšak

o to výnosnější. Podezřelé však bylo především to, že sestram byl postoupen majetek v hodnotě přes 56 000 zlatých, ačkoliv jejich pohledávky dosahovaly jen 32 000 zlatých. Správu zmíněného majetku byl přímo na Lukově pověřen zvláštní úředník neboli hejtman. K roku 1686 byl patrně tímto úředníkem jistý Jan Želecký z Počenic, purkrabí panství lukovského, o němž bude ještě později řeč.

Zbytek panství, tj. městečko Slušovice spolu s 11 dalšími vesnicemi, držel sice v letech 1667–1685 formálně Minkvic, nicméně reálnými držiteli této části panství byli od roku 1669 další věřitelé – bratři Karel Šebestián a Julius Karel Podstatští a také Mořic a Maxmilián Ledeničtí. Ačkoliv měl však Minkvic prakticky celé panství v exekuci, příznivé vztahy se zmíněnými věřiteli, které se mu podařilo prosadit na lukovské majetky, mu de facto umožňovaly stále vystupovat na Lukově jako na svém, včetně správy statků kolem Slušovic. Na lukovském hradě Minkvic také fyzicky sídlil a měl zde i svého hofmistra.

Daný stav se samozřejmě nezamlouval dalším věřitelům, na prvním místě majiteli napajedelského panství Janu z Rotálu, který věřitelský podíl na Lukov koupil od Furtenberků. Ačkoliv jeho právník poukazyval na pochybnosti kolem exekuce ve prospěch sester Mniškových, sám Rotál hledal zastání u císaře, a došlo také k několika pokusům uvalit exekuci na panství v jeho prospěch (odkoupená pohledávka Furtenberků činila přes 100 000 zlatých), Rotál se už za svého života získání části lukovského panství nedočkal. Zemřel v roce 1674. Částečně se to podařilo až jeho dědicům, kteří však museli své věřitelské nároky v roce 1681 od zmíněných Podstatských a Ledenických prakticky vykoupit.

- 1.9. 22. neděle v mezidobí
 3.9. Památka svatého Řehoře Velikého
 8.9. 23. neděle v mezidobí
 13.9. Památka svatého Jana Zlatoústého
 14.9. Svátek Povýšení svatého kříže
 15.9. 24. neděle v mezidobí – **Staříčkova pouť**
 21.9. Svátek svatého Matouše
 22.9. 25. neděle v mezidobí
 27.9. Památka svatého Vincence z Paula
 28.9. Slavnost svatého Václava
 29.9. 26. neděle v mezidobí

POZVÁNKY

Na DISu se můžou děti přihlásit do kroužku a mládež od 14ti let na víkendovku LIS (3.-6. 10.). Více informací na: <https://www.disfrystak.cz/>

***

Fryštácká mládež Vás zve na „Staříčkovu diskotéku“ pro děti základních a středních škol, která se uskuteční v sobotu 14. Září 2019 od 19 hodin na farním dvoře.

***

MANŽELSKÉ VEČERY NEBOLI RANDE PO X LETECH

Členové pastorační rady spolu s Centrem pro rodinu Vizovice pořádají od října do prosince 2019 tzv. Manželské večery. Ať už máte harmonické manželství, nebo ne, i vy můžete prohloubit svůj vztah a pracovat na jeho zlepšení. Věk manželů, ani délka trvání manželství, nehraje roli. Důležité je začít a pravidelně o své manželství pečovat. Všechny manželské páry bez rozdílů věku jsou srdečně zvány, ale počet je omezený, proto je potřeba se, co nejdříve přihlásit. Přihlašovat se je možné v sakristii nebo na uvedených tel. číslech do 22. září 2019. V případě, že počet bude vyšší, uskutečníme tyto večery na podzim příštího roku. Pokud se kapacita nenaplní, budou tyto večery nabídnuty dalším okolním farnostem, proto neváhejte. Večery budou probíhat vždy v neděli v sále DISu od 18-20.30 hodin.

TERMÍNY A TÉMATA JEDNOTLIVÝCH VEČERŮ:

- 6.10. Budování pevných základů
- 20.10. Umění komunikace
- 3.11. Řešení konfliktů
- 10.11. Síla odpuštění
- 17.11. Rodiče partnera
- 24.11. Manželská intimita
- 1.12. Láska v akci (Pět jazyků lásky)
- 8.12. Slavnostní závěrečné setkání

KONTAKT:

Markéta Zelinková
 tel. 603 352 818

Jana Jasenská
 tel. 737 040 427

OSMISMĚRKA NA ZÁŘÍ

X	O	O	S	T	R	O	V	O	O	R	T	E	L	X
O	P	A	S	E	K	H	R	O	O	F	I	C	Í	R
O	I	B	O	T	R	A	V	A	P	D	I	U	R	A
V	Č	A	E	O	R	V	V	Z	T	I	K	N	Á	K
I	Á	T	V	O	A	A	R	A	G	O	L	O	A	S
D	K	T	B	O	L	O	V	O	S	A	R	E	P	O
I	O	O	R	S	Y	A	V	A	P	O	P	I	C	E
U	N	K	O	R	T	O	D	O	D	V	A	R	U	A
S	E	R	K	O	O	A	V	I	L	O	P	I	U	M

5.Obora

Odkop

Odvar

Ofina

Ogara

Ohava

Okres

Oktet

Oliva

Olovo

Onuce

Opava

Opera

Opice

Ortel

Osoda

Oskar

Otava

Otrok

Otvor

Otyla

Opium

6.Ofcír

Opasek

Opičák

Opilec

Oslava

Otrava

Ostrov

7.Ostrava

Ovidius

9.Oratorium

Tajenka – Výstaviště uměleckých děl (9 písmen)

Tajenka z minula – Nová Guinea

Připravil: František Záhola

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 7. 9. 2019 V NÁKLADU 200 KS.